

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **A. H.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2017, č. j. 1163/DS/2017, JID:71858/2017/KUUK/Lin, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 12. 2020, č. j. 15 A 170/2017 – 92,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu, v níž se žalobkyně domáhala zrušení tamtéž uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Mostu ze dne 11. 1. 2017, č. j. MmM/012635/2017/OSČ-Př/MK, jímž byla žalobkyně shledána vinnou správním deliktem podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, kterého se dopustila tím, že jako provozovatelka vozidla v rozporu s § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovené zákonem, když dne 25. 11. 2015 ve 12:25 hodin v Mostě, v ulici Radniční, stál blíže nezjištěný řidič s motorovým vozidlem tovární značky Volkswagen Passat, reg. zn. X, bez povolení v působnosti svislé dopravní značky IP 12 „vyhrazené parkoviště“ s dodatkovou tabulkou „1. Řada jen na povolení MgM Most“, čímž porušil § 4 písm. c) cit. zákona. Za uvedený správní delikt byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 1.500 Kč a současně Magistrát města Mostu podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, uložil žalobkyni povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou 1.000 Kč.

[2] Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) dne 21. 1. 2021 blanketní kasační stížnost.

[3] Nejvyšší správní soud stěžovatelku usnesením ze dne 28. 1. 2021, č. j. 4 As 8/2021 – 26, vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost a ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost tak, že uvede, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů napadá rozsudek krajského soudu. Dále stěžovatelku poučil, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji odmítne podle ustanovení § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo dle údajů na doručence založené ve spise doručeno zástupci stěžovatelky do datové schránky dne 29. 1. 2021. Lhůta k doplnění kasační stížnosti v délce jednoho měsíce tak počala běžet dne 30. 1. 2021 a uplynula v pondělí dne 1. 3. 2021 (den 28. 2. 2021, na který připadl konec lhůty, byl den pracovního klidu – neděle). Stěžovatelka však na výzvu k doplnění kasační stížnosti žádným způsobem nereagovala. Kasační stížnost tudíž stále nesplňuje náležitosti předepsané v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s.

[5] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně“. Podle odst. 3 téhož ustanovení „[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc“.

[6] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen“.

[7] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, č. 6/2003 Sb. NSS). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatelka neuvedla nic konkrétního proti postupu či rozsudku krajského soudu. Z kasační stížnosti nevyplývá, jakých konkrétních pochybení se krajský soud podle stěžovatelky dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru). Sama stěžovatelka ostatně v kasační stížnosti uvádí, že ji podává jako blanketní a doplní ji výzvu soudu ve stanovené lhůtě, avšak v zákonné lhůtě tak neučinila ani přes výzvu soudu. Takto formulovanou kasační stížnost, která je mimořádným opravným prostředkem, považuje zdejší soud za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s.

pokračování

[8] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv stěžovatelku řádně vyzval k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně ji poučil o následcích nerespektování této výzvy, vytýkané vady stěžovatelka ve stanovené lhůtě neodstranila. Vzhledem k tomu, že potřebné důvody stěžovatelka nedoplnila, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2021

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu